

[Villy Jørgensen]

giver en del problemer for kommunerne, og når der ikke er nogen tvingende grund til at gå tilbage til 1978, så mener vi ikke, vi bør pålægge kommunerne den ekstra byrde, der ligger deri. Dermed være det begrundet.

Med hensyn til sammenblandingen ser jeg, at man starter med at kalde det en uskik osv. Den har nu ikke givet mig store problemer.

Med hensyn til forholdene af beløbene er vi også enige. Fremskridtspartiet foreslår, at disse forhøjelser af beløbene helt skal udgå af lovforslaget. Vi mener, det blot er en normal opstramning; der har været en betydelig inflation i de forløbne år, og derfor skal disse beløb også forhøjes.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med hensyn til ændringsforslagene skal jeg kun understrege, at der ved ændringsforslag nr. 2 ikke er tale om at give loven tilbagevirkende kraft, eftersom lovforslaget er fremsat den 14. december 1978. Den gældende lovs regler – dem, der skal laves om – siger, at hvis man gifter sig i årets løb og der er sket en forandring fra den 1. januar til den 31. december, så falder skattehammeren. Derfor var det rimeligt at lade den nye lov gælde fra fremsættelsestidspunktet, sådan at der ikke skete nogen ændring for de pensionister, der har giftet sig i løbet af 1978. Jeg vil kun sige, at jeg anbefaler, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg skal ikke føje mange kommentarer til, men kun afvise de tre stillede ændringsforslag.

Man kan jo altid diskutere, om man skal lade love få tilbagevirkende kraft eller ej. Jeg synes, man snarere skulle glæde sig over, at man får rettet en skævhed her, og at ændringen får virkning fremover, fremfor at føre en lang diskussion om, hvorvidt den skal gå tilbage til 1978 eller 1977, eller hvor langt man eventuelt kunne tænke sig at gå tilbage, ud fra en betragtning om, at de administrative problemer ikke er så forfærdelig store. Man er allerede på nuværende tidspunkt langt inde i ligningsarbejdet. Det vil ikke være muligt at indkode det i EDB-systemerne, som man normalt kører det på, og det vil derfor skabe nogle problemer, hvis man nu skulle

til at lade den nye regel virke for det afvigte skatteår.

Det spørgsmål, som hr. Thorndahl rejste med hensyn til, hvor mange forskellige ting der bør være i et lovforslag, har vi før haft til diskussion, og jeg erkender, at der kan siges både for og imod. Det, der kan siges imod, er, at det er to forskellige ting, der er kædet sammen. Det, der kan siges for, er, at hvis man skulle specificere hver enkelt ændring ud i en lang række tilfælde, så ville vi få et væld af lovforslag, som ville forsinke og forøge tingets arbejde. Derfor sker der altså en overvejelse af, om mindre ændringer kan kædes sammen med andre ændringer. Vi har ment, at i dette tilfælde ville det kunne lade sig gøre, og dermed har vi sparet tinget for et ekstra lovforslag.

Thorndahl (FP):

Nu omtalte ministeren tre ændringsforslag. Jeg går ud fra, at det var en fortalelse. Der er i hvert fald kun to i betænkningen.

Ministeren anførte som hovedindvending mod vort ændringsforslag nr. 2 princippet med den tilbagevirkende kraft. Her mener jeg, hr. Bernhard Baunsgaard har fuldkommen ret. Der er ikke tale om nogen tilbagevirkende kraft, for det første fordi lovforslaget, som det også rigtigt blev bemærket af hr. Bernhard Baunsgaard, er fremsat den 14. december 1978, for det andet fordi en vedtagelse af ændringsforslag nr. 2 vil få virkning for restskatteopgørelsen for de forholdsvis få pensionister, der kan være tale om, engang i september-oktober måned i år. Og det, der er tale om i denne forbindelse, er en uhyre enkel operation, som bestemt ikke kan være belastende for ligningsarbejdet. Jeg mener altså ikke, der kan være tale om nogen reelle praktiske indvendinger mod ændringsforslag nr. 2.

Når nu ministeren gør det synspunkt gældende, at der er praktiske vanskeligheder, så synes jeg nok, man kan sammenholde det med det forhold, at et flertal i dette ting år efter år i august-september måned har vedtaget indgreb, der griber langt ind i det budgetarbejde, som kommunerne er i gang med, og som efter loven skal være afsluttet ved udgangen af september måned. Ofte kommer man med lovindgreb, som rammer mellem de første- og andenbehandlinger, de kommu-